

מסורת הש"ס

(א) (בְּיָמָיו ג. וְשִׁנָּה)
(ב) פָּתָחִים ח. קִירוּשָׁן לָנוּ:
חִילָן קָמָה, (ג) (וְשִׁנָּה
מִתָּוִן, (ד) כִּסְאֵי שְׁהֵנִים,
(ה) [וְעַיִן תּוֹסֵף] סוּכָה ח:
דִּיה וְתִיבָה וְכו' שֶׁהֵיכָל עַל
זֶה וְעַיִן תּוֹסֵף מִנְחָת לִיב:
דִּיה אֶסְכְּרָה,

תורה אור השלם

1. וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך:
דברים ו ט
2. ויאמר שמואל איך
אלך ושמע שאלו ודורגני
ויאמר ה' עגלת בקר
תקח בדרך ואמרת לנבח
לך באת:
שמואל א מז ב

הגהות הגרסא

[א] גם 'נקודת מחק ונ"כ
המים:

מוסף רש"י

בזירה לבזירה. הא
לחמתיני כטלי השים שטין
נורין נורין לזירה, מהל
קול נקול (וקול) ו
(ל) ומהלם את משהרני,
שם שמחת כלומר נורה
לחמתיני, לחמתיני, וכל
שמחת לחמתיני, שכל
יעשה נורה לזירה: נורה
ב. אף אף. לחמתיני
ל דור, וזה שטליני
שן מקום וזה הרי הני
יכל (מחמתיני) וזה
דכחמתיני דמקום הני
מחמתיני מיקול דמקום
(מחמתיני) דמקום.

תום' ישנים

[illegible]

כל השערים. שערי מוצה ^א עורה: **אחד** שערי מדינות. יש מדינה מוקפת הרים וערים בכמה פרסאות ואין יואלין ממנה אלא דרך שערים כגון ארץ הרג: **אבולי** דמחוא. שערי עיר שמה מחוא והיו רבני יסאל: **לאקרא דבוי.** בנין בניו עליהן ונקרא כבוי והשערים תחתיו עשויין כרסיה ובניין הבניו על גבי כיפין חזק יותר: **ואקרא דבוי גופא.** משום אחרו בנין עלמא דבוי השער מוצה שדרך אחרו השער נכנסין לו: **מאס פכנס.** שלא אחר המלך כספיה עשית בשערי עיר: **נדקס.** שמה נקבה או נגנבה: **ועל רכיס.** שערי חצירות ומדינות ועירות: **עפמיס בינול.** כל דבר שהוא של רכיס אין להטעים עליו הכרזה שאם תטרח יחא כל אחד אומר יעשו חבירי: **כארטעין.** שם האיש ואמר לה על שם האומנות: **קדורס.** שם קדירות הוא כגון קדירות והוא שוטר: **דקיבס ביזאק.** עליות המושל מוזמנות תמיד: **איך אלך.** למשול את דין ע"פ הדיבור: **כיס אלורוס.** שם יין ושמן ותבואה ואין אלם דל בו: **מלי נאטורס ויחולוס.**

נאותו לשון הגאון ומשום דמקום
גנאי הוא שערמדות שם ערמות אין
כבוד שמים להיות שם מוזר: **אע"פ**
שהשנים מתקשטות שם נבשמים
ו**ס"ד** אומני דקירה הוא אשמים
לדלו דירה היא: **אלא מאי** איך לך
למימר. כי פרשם נאותות מתקשטות
שם ותיקשי מחגי אומני וינמיא מחגי
הא: **ויש מיידיין**. ויסינו תנאי. וכל
יד סוף אמרלי מתוך שערמדות רב
כהנא מתוך דבשתתא פליגי אבל
מתקשטות דכ"ע מיידיין ורב יהודה
מתוך דבשתתקשטות פליגי אבל סתמא
דכ"ע עלמא פטור: **וסהגשני נאותות**
בין. גמורא פטור: **ההני וזית הבקור**
וזית העצים וסהגשני רוחות בן וזית
הטבילי **אע"פ** דלשמי"י מרחק אינטיין
לשמועין בית הטבילה **אע"פ** דליכא
וזהמא: **ולולין**. מקום גדול הערנוולין:
בית

והתניא רפת בכך פטורה מן המזוזה ושהנשים מתקשטות
אלא מאי אית לך למימר מתקשטות תנאי היא לה
היא דתניא ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבנית
העצים ולבית האוצרות שפטורין מן המזוזה ויש
בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבילה
בהן פטורים מן המזוזה רב כהנא מתרץ למעמיה ורב
רב כהנא מתרץ למעמיה ביתך ביתך המיוחד לך פ
הבקר ולבית העצים ולבית האוצרות שפטורים מן
בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבילה
מן המזוזה אי הכי היינו מרחץ אשמעינן מרחץ דרבים ו
זוהמיה אבל מרחץ דיתיד דלא נפיש זוהמיה אימא לית
ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבנית ובית הב
אפי' מתקשטות ויש מחייבין ובמתקשטות אבל סתם ה
ובית המרחץ ובית הטבילה אע"פ שהנשים מתקשטות
יהודה סתמא דברי הכל פטור והתניא בשעריך אחר
ואחר שערי עיירות ורפת ולולין ומתבן ואוצרות יין

[illegible]

שבעת ימים פרק ראשון יומא

4.

כל השנה לפרסם הדבר שהיה נראה לכל כמו דירה חשובה וכן לענין משכר מחייב מדרבנן בין בחב בין בשאר ימות השנה ולא מיקש דילמא אחי לאפדושי מן הפטור כי דה"מ אי אמרינן דלא מחייבא אלא בחב בעידנא דלית בה דירה יחוש לילמא אחי למיטעי כיון דחוי דלא מחייבא אלא בחב שעתא אמו למימר דדירה גמורה היא לאורייתא אבל השתא דמחייבא לה אפי' בשאר ימות השנה דליכא דירה בה כלל הכל יודעין דמדרבנן הוא דמחייב לה ולא אחי למיטעי: והתניא רבא בבר פטורה מן המזוזה. מיהא לי לא

היהו אִיירי כשהגשמים רוחצות בו וי"ל ברפת בקר אין הגשם רוחצות בדוקא בית הבקר דלעיל דהיינו שעש"ל לבקר אבל אין מעמידין זה בשמות בקבוצות ששם רוחצות בו אבל רפת בקר משמע שטומד בו בקר בקבוצות והוא מלוכלך בזבל הבקר אין הגשם רוחצות בו: **האָר ע"פ פ' שהגשמים מתקשטות בהן.** ארט מנהיג הכריתא דה"ק מפני שהגשם נאות ומתקשטות דין וזאנץ דרים זה דירה גמורה וזה דקלמור אע"פ שהגשם מתקשטות פ' לא מביעיה אף לא היו אפילו מתקשטות דעפוזין אלא אף על פי שמתקשטות:

יְבוּל שאני מרבה אף בית שער וכו'. משמע דבית שער פטור מהמזוזה ותימה דבפרק ה' הוסיף דף ג' (ל): תיבא של שער אכסדרה מרפסת חייבת במזוזה וכן משמע ב"ק דסוכה (דף ס:): דבית שער חייב במזוזה גבי שמי שכותב על ז' וי' וי"ל שזו דפריך ויחזיק חילוקה בית שער ותחמינה במזוזה וי"ל דהכא מדאורייתא קאמר והסם מדרבנן א"כ ג"ל דהכא מיירי בבית שער של אכסדרה ובית שער של מרפסת והא דקמיי בית שער אכסדרה פירוש של אכסדרה והאלפסי מייך הסם בפסוקין (לביט):

והתניא אחד שקרי בתים ורפת
ב"י. לא היה מלי לשני
במקשטות חלד דכרפת אינן
מתקשטות כיון מלולבן הוא ונכמה
עומדת זו בקביעות דכ"י לעיל אי נמי
כיון דקמי לה כהדי כך דאפי' מחמא
חייבת א"כ רפת בקר נמי במחמא איכ"י:
הכל

המזווה בסתם ויש "שמחייבים" בסתם באמת אמרו ושהנשים נאותות בהן ומאי נאותות רוחצות פטורין שמענין מרחץ דיחיד דס"ד אמינא מרחץ דרכים דנפיש יוב במזווה קמ"ל ורב יהודה מתרץ למעמיה הכי קתני דבית העצים ובית האוצרות שפטורין מן המזווה גרי הכל פטור באמת אמרו בית הכסא ובית הכורסקי מן המזווה משום דנפיש וזהמיה ולרב שיערי בתים ואחד שיערי הצירות ואחד שיערי מדינות ואוצרות שמן חייבין במזווה יכול שאני מרבה אף בית

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כָּבֹד אֲמִירָתוֹ מִלִּי מִלִּי
וּמִזִּמְתוֹ הִלִּי ו:
ל ב שֶׁ הִלִּי אֶת כְּתוֹב עֵשֶׂן
נֶג טוֹשִׁיעַ יָד סִר רַפּוֹ
טַעֲמִי א:
לֹא ג מִי שֶׁ הִלִּי ו
טוֹשִׁיעַ שֶׁס טַעֲמִי ג:
לֵב ד שֶׁס פִּיהִי הִלִּי ט
טוֹשִׁיעַ יָד סִר רַפּוֹ
טַעֲמִי א:
לֵב ה ו שֶׁס פִּי הִלִּי ו
טוֹשִׁיעַ יָד סִר רַפּוֹ
טַעֲמִי ב:

רבינו חננאל

חזר בשערך בין
בהים בין שערי ציחיות
בין שערי מרומים בין
שערי עירייתו בין בן צמחה
לקום שנאמר וכתבם
למוות ביתך ושערך.
על כל שער ושער.
אבלי כר. ימי קירקל של
מבואת לחיזוק מן כובד
הכובי עשיתי. עשיתי
הכובי עשיתי ערית
אשרם המביל אל מוֹסֵם
ורוח פתח. ואקשין גם
הנתיב. רתניא בית הכנסת
שביה בין דירת תלמי
אל לשומרי בית הכנסת
חייב מלחמה. ופרקין
לעולם כי האי גונא חייב
הנתיב אבלי אמאי לר
עניו כח מזוהי [משום
סנה]. (אמר ליה) עשיתי
מכאן לבדוק ורואין את
הגויס העוברין והשכין
ואמרם לו יודור אתה
ומכשפות אתה נשמה ואת
לוי סנה. והנתיב רשכין
היקא רחוי להחריק
מכאן פקל על דרתי
מצוה. כדכתיב ורשכין
שמואל איך אלך ושכע
שאלו רתני. רב רב כהנא
בית התבן ובית הכניס
לתינעס והארתוהי
שטורין מן המזוהי מפל
שהינש אחותא כתי
ופרש רב כהנא מן
אחיותו רחצותא ממש.
אחיותו רחצין. ואקשין
ורתניא רב פפא פטור
מן המזוהי. ופירי ר
יודור מאי יארתה
מקשטותו ורבי חנני
ואציס במקשטותו בן
הגויס שטורין. ואקשין
עלית התנאי אם גויס
מקשטותה בן חייב.
אמר ליה רב כהנא לרב
יודור מאי את
למיסר מקשטותא תנאי
דיא. יש תנא שמידי רב
לרב שפט. לרבינא נמי
דפרשניא יארתות רחצות
ממש אבל סתם חייבין
גמא היא רתניא בן כתי
המזוהי לר כר. (רב האנא)
[כהנא] רחצות לעמיה
ורביהיא ופושטה רב
פטור מן המזוהי כהנא
ויש שמחייבן כהנא.
הנה ביתו רב כהנא ואת
מחייב אחתיים שטורין.
ורב [יודור] מרחץ
לעמיה. [שטורין] מן
המזוהי במקשטות ויש
שמחייבן במקשטות
תנאי במקשטות
[ויסל] [ספלקא] שפוטא
רב כהנא פטור וכיצא רב

[illegible]